

[Gade]

Begrundelse

Ifølge International Environment Reporter den 6. maj 1992 ønsker Frankrig forordningen ændret således, at et medlemsland ikke uhindret kan sende affald til en losseplads i et andet medlemsland. Transporterne til Frankrig er steget i mængde og antal, ikke mindst på grund af strengere krav til affaldsbortskaffelsen i Tyskland. På denne baggrund – skriver International Environment Reporter – har det franske ministerråd besluttet sig for at vedtage et dekret, der forbyder import af affald til bortskaffelse i Frankrig.

De strengere krav til affaldsbortskaffelsen i Tyskland har i de seneste måneder på samme måde ført til eksport af bl.a. forurenede træflis til Danmark.

Frankrig har som det eneste EF-medlem ratificeret den globale Baselkonvention om grænseoverskridende transport af affald. I Norden har Norge, Sverige og Finland ratificeret konventionen.

I pressemeddelelse af 27. maj 1992 skriver ministeren, at formandskabet måtte opgive at nå til enighed om forordningen, fordi et »enkelt medlemsland blokerede for et kompromis, som de andre elleve medlemslande mente var en god løsning«.

Er det Frankrig, der fortsætter sin modstand mod ovenstående begrundelse, må det heraf følge, at ministeren finder det acceptabelt, at hvert enkelt medlemsland ikke kan forbyde deponering af udenlandsk affald – f.eks. af hensyn til affaldsplanlægningen eller miljøet.

Det vil være godt at få klargjort, hvorfor den danske holdning bedre fremmer reduktion af affaldsmængderne og indførelse af renere teknologi i medlemslandene og i EF end den franske.

Svar (17/8 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

I det franske forslag lå, at grænseoverskridende transport til bortskaffelse ved forskellige former for deponering som hovedregel forbydes, medmindre det enkelte land indrømmer undtagelser i en national affaldsplan. Dette synspunkt har jeg som udgangspunkt forståelse for. Et så rigoristisk krav som det foreslåede kan dog give problemer i forbindelse med nærhedsprincippet – det princip, at affald skal bortskaffes så tæt på kilden som muligt. Dan-

mark har i forhandlingerne om forordningsforslaget lagt stor vægt på myndighedernes mulighed for at nægte tilladelse til affaldstransporter til bortskaffelse med henvisning til nærhedsprincippet, idet det kan være u hensigtsmæssigt eller uøkonomisk at forhindre udskibning af affald til bortskaffelse i et naboland, som måtte have det bedste og mest miljøvenlige anlæg til bortskaffelse.

På Rådsmødet den 26. maj 1992 var Danmark indstillet på at imødekomme det franske forslag på det nævnte punkt, såfremt der kunne skabes enighed om det. Efter adskillige forsøg på at imødekomme franskmændene måtte formandskabet imidlertid opgive at udarbejde et samlet kompromisforslag, der kunne opnå tilslutning fra samtlige delegationer.

Efter dansk opfattelse bør det franske forslag ikke være til hinder for en hurtig vedtagelse af forordningsforslaget om grænseoverskridende transport af affald.

For det første imødekommes de franske synspunkter i meget vidt omfang allerede i det foreliggende forordningsforslag. Ifølge forslaget kan en medlemsstats kompetente myndigheder nægte godkendelse af affaldstransporter til bortskaffelse i den pågældende stat, såfremt transporten strider mod medlemsstatens miljølovgivning eller mod medlemsstatens affaldsplaner eller -programmer udarbejdet i henhold til EF's rammedirektiv om affald (direktiv 91/156/EØF).

Det er altså ikke korrekt, at en medlemsstat uhindret kan sende affald til bortskaffelse til en anden stat.

For det andet lægger Danmark stor vægt på en snarlig vedtagelse af forordningsforslaget, idet det dels vil muliggøre, at De Europæiske Fællesskaber kan ratificere Baselkonventionen om grænseoverskridende transport af farligt affald, dels vil give de danske myndigheder et mere effektivt redskab til regulering af affaldstransporter over de danske grænser.

Spm. nr. S 1105

Til *udenrigsministeren* (2/9 92) af:

Gade (SF):

»Vil udenrigsministeren meddele den fælles nordiske repræsentant i Verdensbankens bestyrelse, at det er den danske regerings synspunkt, at Verdensbanken bør tilslutte sig anbefalingerne i den uafhængige vurderingskom-